

04-07- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

† Ἁγίου Ἀνδρέου Ἀρχιεπ. Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὅ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,
ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία
εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν,
ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι
φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος
εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ
κάθε αἵτησι]

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

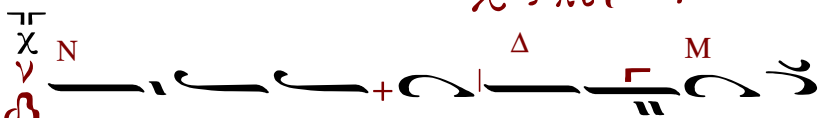
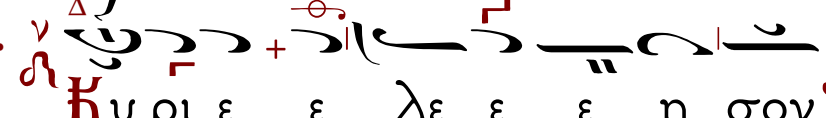
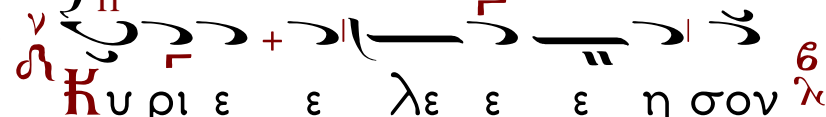
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

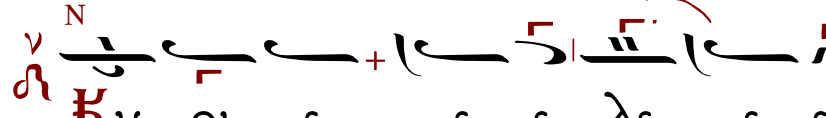
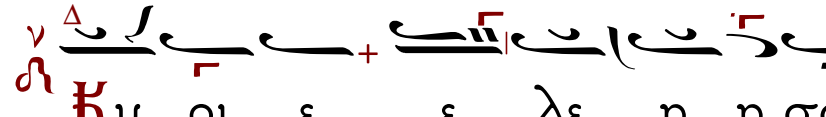
ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

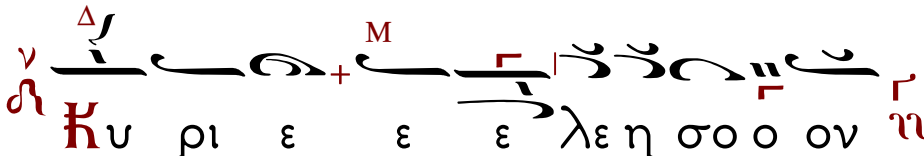
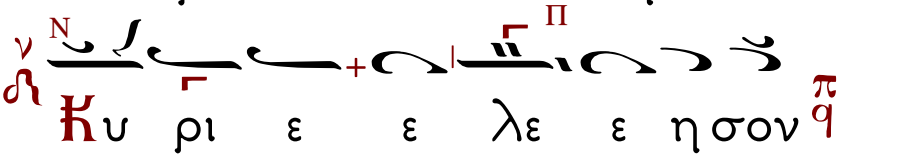
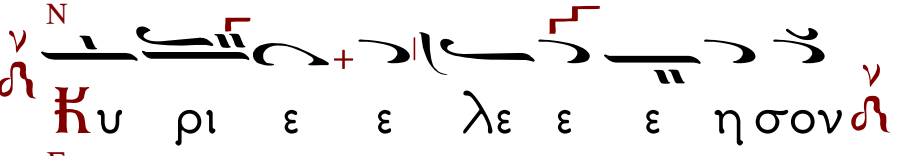
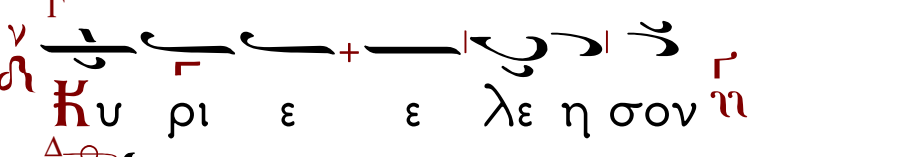
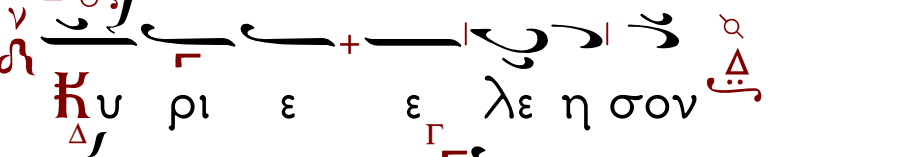
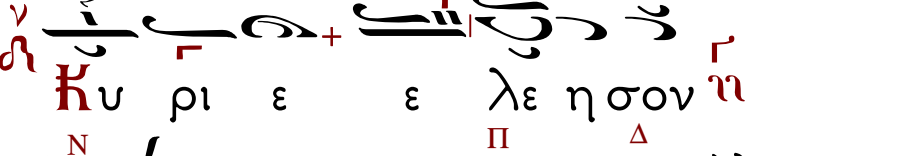
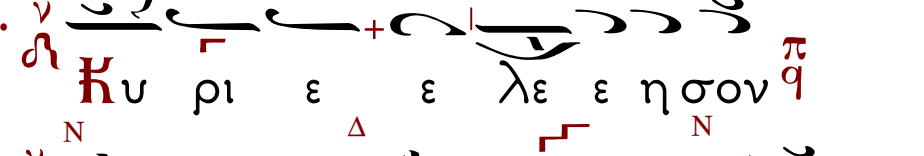
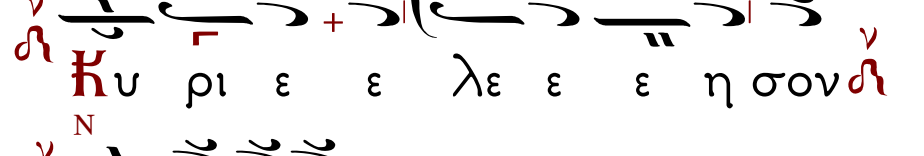
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' α' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. **Κυ** ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν
5. **Κυ** ρι ε ε λε ε η σον
6. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
7. **Κυ** ρι ε ε λε η σον
8. **Κυ** ρι ε ε λε η σον
9. **Κυ** ρι ε ε λε η σον
10. **Κυ** ρι ε ε λε ε η σον
11. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
12. **Γ**οι **Κυ** ρι ε

 1 1 1 ε

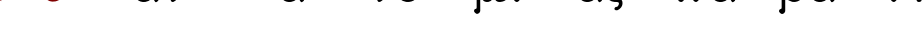
Κα τευ θυν θη η τω η προ ο σε ευ
 χη η η μου ως θυ μι α α μα α α ε
 νω ω πι ι ι ο ο ο ον σου ε πααρ
 σις τω ω ω ων χει ει ρω ω ων μου θυ σι
 ι α ε ε σπε ρι νη η η ει ει σα ακου
 σο ο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

ἰσπῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Σπυχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν.

 αν νο μι ας πα ρα τη ρη

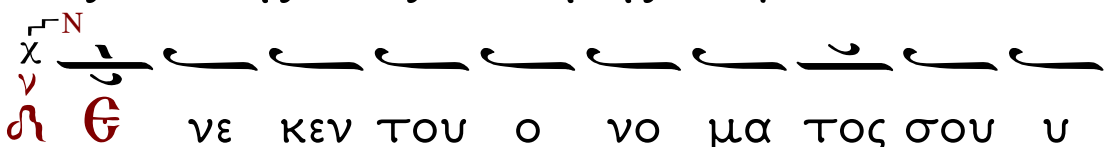

 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε

 τις υ πο στη

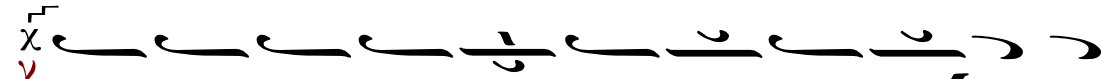

 σε ται

 ο τι πα ρα Σοι ο ι λα σμος ε ε στιν

Τί σὲ νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν; Ἀσκητὴν τῶν παθημάτων, ἁμαυροῦντα τὰς ὁρμάς· λειτουργὸν ἱερουργοῦντα, Εὐαγγέλιον Χριστοῦ· κιθάραν, μελωδοῦσαν τὰ τοῦ Πνεύματος· κινύραν, καταθέλγουσαν τὰ σύμπαντα· νέον Δαυΐδ γνωριζόμενον, τῆς κιβωτοῦ προσκιρτήσαντα, τῆς χάριτος καὶ τῆς νέας διαθήκης, σοφέ.

 νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η
 ψυ χη μου εις τον λο γον Σου ηλ πι σεν η
 ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ι ον

Τί σὲ νῦν Ἀνδρέα προσείπωμεν; Μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς, ἡγωνισμένων ἐκλεκτῶν· ἐπαινέτην τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἀγίων ἁψευδῆ· ἀλείπτην, ἀρετῆς πρὸς ἐπανάλειψιν· ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος· ὕφηγητὴν ἀκριβέστατον, δογματιστὴν ἀληθέστατον· ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

 κτος Α α πο φυ λα κης πρω ι ας Α ελ πι

 σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ι ον

Τί σὲ νῦν Ἀνδρέα προσφθέγξωμαι; Τῶν
 Ἱεροσολύμων, ἅγιον βλάστημα τερπνόν· τῶν
 δογμάτων τῶν ὀρθῶν, τῆς εὐσεβείας στηριγμόν·
 τῆς Κρήτης, Ἱεράρχην ἱερώτατον· τὸν κόσμον,
 φρυκτωρίαις καταυγάζοντα· Ἀνατολῆς
 ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ Ἑσπέρια· ἰκέτευε,
 τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἑτέρα.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Στίχος.
 Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω

 το ε λε ος Α και πολ λη πα ραυ τω λυ

 τρω σις Α και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα

 ηλ Α εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ

 ΤΟΥ ΟΥ ΟΥ

Ὁρθοδοξίας ἐμπρέπων, θείοις ὑψώμασιν,
Ἀρχιερέων κλέος, τῇ λυχνία ἐτέθης, ἄξιος
ἐργάτης μισθὸν ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων
δρεπόμενος· καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ,
ἐκομίσω Παμμακάριστε.

Σπίγχος.

χ^{Π} π^q $\mathfrak{A}_1$ νει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον παν

 τε ς οι λα οι

Ὁ μυστηπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς Τραπέζης ἐκεῖ, ἐν οὐρανοῖς Κυρίῳ, τὴν θυσίαν προσφέρει, τὴν ἄϋλον καὶ θεῖαν ἄϋλως ἀεί, ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ, πρὸς τὴν Ἀγίαν Τριάδα πρεσβευτικαῖς, ἱκεσίαις ὁ μακάριος.

Σπίχος.

χ^{Π}
 π_q 0 τ ι ε κ ρ α τ α ι ω θ η τ ο

ε λε ος αυ του εφ η μας και η α λη

 Θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι ω

 να

Τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, Ἀνδρέα Κρήτης
 σοφέ, νῦν παρεστῶς δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν
 σου, ῥυσθῆναι πάσης βλάβης καὶ πειρασμῶν,
 καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ νοσημάτων
 παντοίων καὶ πρὸς ζωήν, τὴν ἀνέσπερον
 ὁδήγησον.

Δόξα. Ὡχος πλ. δ'.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, πνευματικὴν
 χορείαν συστησάμενοι, Ἀνδρέαν τὸν πάνσοφον
 ἑορτάσωμεν, τὸν πλήρη γνώσεως καὶ σοφίας·
 τὸν πιστὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ, τὸν πύργον
 τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας τὸν
 φαεινότατον ἀστέρα. Οὗτος γὰρ ἀποστολικάις
 ἡγλαϊσμένος χάρισι, καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν
 ἐνδεδυμένος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, κατὰ τῶν
 ἀκαθάρτων πνευμάτων τὸ κράτος ἐκτήσατο, καὶ
 ταῦτα πόρρω τῆς Κρήτης ἐδίωξε, χάριν
 ἐξαίρετον εἰληφῶς παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ
 παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... τοῦ Ἁγίου

Ἦχος λδ Νη

^N
 Δο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
^M ^N ^Π
 αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω Πνε
^N
 ε ε ε ε ευ μα α α α Πνεευ μα τι
³
 Δε ε ευ τε φι λε ο ορ τοι οι
⁴
 πα α αν τε ες πνευ μα τι κην χο ρει αν συ
³ ⁶
 στη η η σα α α με ε ε νοι Αν δρε ε
^Δ
 α αν το ον πα α αν σο ο ο φον ε ορ
⁴ ^γ
 τα α α α α α σω ω ω μεν τον
⁺
 πλη ρη γνω σε ως και αι αι αι σο ο φι ι
⁴ ^γ
 ι α ας τον πι στον Ι ε ε ρα

αρ χηντου ου ου Χρι στου ου ου ^Δ τον πυ υ
 υ υργον της ε ευ σε ε βει ει ει ας ⁶ και της
 εν Κρη η η τη Ε εκ κλη η η σι
 ι ι ι ας ^Δ τον φα α ει ει ι νο ο
 ο ο τα α τον α α α στε ε ε ρα
^γ ου το ος γαρ Α πο στο λι καις η γλα ι
 σμε ε νο ο ος χα ρι ι σι ι ⁶ και την
 εξ υ υ ψου ου ους δυ να α α μιν εν
 δε ε ε ε δυ υ με ε ε ε νος ⁶ του Α α
 γι ι ου Πνε ε ε ευ μα α α α τος ^γ κα
 τα των α κα θα αρ τω ων πνε μα α

α α α α των το κρα α τοος ε ε κτη η
 η η η η σα το και τα α αυ τα α πο
 ο ορ ρω της Κρη η η τη ης ε δι ι ι
 ω ω ω ω ξε χα ριν ε ε ζαι ρε ε τον ει
 λη φω ως πα ρα Χρι στου ου ου ου του Θε
 ου ου ου του πα ρε ε ε χο ο ο ον το
 ος η μι ιν το με ε γα ε ε ε ε λε ε ε
 ε ος

^{τχ}^ν ^Ν και νυ υν και α α ει και εις τους αι
 ω ω νας των αι αι ω ω νω ων α α
 α μην

^Δ^ν ^ν Ο Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων
 δι α φι λα α αν θρωω πι ι ι
 αν ε πι τη ης γης ω ω ω ω φθη και
 τοις αν θρωω ω ποι οις συ να νε ε ε στρα
 α α α α φη εκ Παρ θε ε ε νου ου γαρ
 α α γνης σαρκα προσ λα α α βο με ε νος και
 εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη
 η η ψε ε ε ε ως ει εις ε ε στι ιν

Υι υι ος ^Δ δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ
 σιν ^Π αλλ ^Ν ου την υ υ πο ο ο ο στα α α
 σιν ^Ν δι ο τε ε λει ο ον αυ τον Θε ε
 ον και τε λει ο ο ον αν θρω ω πον α λη θως
 κη ρυ υ υ υ υ υ υ τ το ο ο ο ον τες
^Δ ο ^Ν μο λο ο γου ου ου μεν Χρι στον τον Θε ο
 ο ο ον η η η η μων ^Ν ον ι ι ι κε τε ευ
 ε μη η τε ρ α νυ υ υ υ μ φε ε ε ευ τε ^Δ
 ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ω ω
 ων

Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

Φως ἱ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ υ υ
 σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον υ
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και α α γι
 ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α ζι ο ο ον
 σε εν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι
 αι φω ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ε

ου ου ζω η η η η η η η ν ο ο δι ι
 δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
 σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

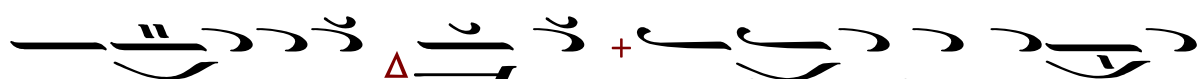
ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη

 δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
 ριον (Δίς)
 παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ου

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον.
 δου δη ευ λο γει ει τε
 τον Κυ ρι ον
 παντες οι δου ουλοι Κυ ρι
 ου
 ου ου ου ου ου ου

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.
Ἦχος δ'.

Ἦχος δ' Δι

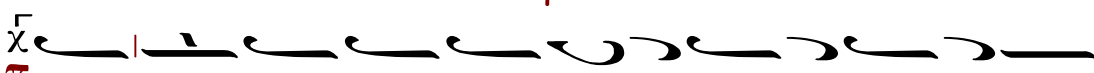
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
(Δίς)
ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. Κυ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
ον

Προκείμενον.
Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

ᾠχος 4 Πα

 Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω

 ξει με Δ πασας τας η με ρας της ζω ης μου π
 (Δὶς)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ὕστερήσει· εἰς τόπον γλόης ἐκεῖ με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον:
 Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα

 τα δι ω ξει με Δ πασας τας η με ρας της ζω

 η ης μου ου ου π

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ύμνος λ. Βου

Ἦ βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
(Δίς)
την γην

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. Ἦ βο η θει α αμου πα ρα
Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
νο ον και την γη η ην

Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος Βαρύς Γη

Γη Ο Θε ος αν τι ληπτωρ μου ει Διτο ε
(Δίς)
λε ο ος σου προ φθα α σει με Γη

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Γη Ο Θε ος αν τι λη ηπτωρ
μου ει ει Διτο ε λε ο ος σου προ φθα α σει με ε
ε Γη

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ι' 7, γ' 13).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ

ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶν. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ι' 32, ἐκλογή).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ Αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν· πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιάσει καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξιούς αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου καὶ

ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστης γὰρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων Αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ καὶ εὐκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ καὶ ἐδεήθην Αὐτοῦ καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ Σου, καὶ τῇ σοφίᾳ Σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ Σοῦ γενομένων κτισμάτων καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν Σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων Σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείκης Σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου

Σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης Σου, ἵνα
συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τὶ εὐάρεστόν ἐστι
παρὰ Σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει καὶ
φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ
θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ
ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ζ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλὰ καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσίοις Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν.
Ἰδιόμελα. ᾠχος δ'.

Ενατενίσας ἀκλινῶς τῷ ὕψει τῆς γνώσεως,
καὶ κατοπτεύσας ἀδήλως σοφίας τὸν βυθόν,
σαῖς διδαχαῖς κόσμον κατεπλούτησας, Πάτερ
Ἀνδρέα· ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν δυσώπει, Κρήτης
Ἱεράρχα.

ᾠχος πλ. δ'.

Δαυϊτικοῖς ἄσμασι τὸν πνευματικὸν
ἄσματογράφον, εὐφημήσωμεν λέγοντες· ἐξεχύθη
ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ἀνδρέα Πάτερ, καὶ
ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου κάλαμος γραμματέως
ὀξυγράφου, καλλιγραφούσα ἡμῖν μέλη τὰ
σωτηρία, δι' ὧν τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν
καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον,
ἁσματικῶς δοξολογεῖν διδασκόμεθα, αἰτούμενοι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ᾠχος γ'.

Ἡ μεγάλη τῆς ἀληθείας σάλπιγξ, ὁ σοφώτατος Ἀνδρέας, πρὸς εὐωχίαν σήμερον συγκαλεῖται τὴν Ἐκκλησίαν· φαιδρῶς πάντες πιστοὶ πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνους, ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοκτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Πα ρα σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

Υ περ α γ ι α Θε ο το κε σω σ ο ν η

μας

Coι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι Κυ υ

υ υ ρ ι ε

Α μην

Ἦχος λή Ἐναρμόνιος

Κυ ρ ι ε ε ε λε ε η σ ο ν

Κυ ρ ι ε ε λε η σ ο ν

Κυ υ ρ ι ε ε λε η η σ ο ν

Κυ ρ ι ε ε ε λε ε η η σ ο ν

^Π ^{Κ Π}
^κ ^η **Κ**υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^π
^Π ^{Κ Μ}
^π **Π**α ρα σχου Κυ ρι ε ^π
^{Μ Π} ^π
^π **Π**α ρα σχου Κυ ρι ε ^π
^{Π Κ Δ Π} ^κ ^η
^κ ^η **Π**α ρα σχου Κυ ρι ε ^π
^{Κ Δ Π} ^Δ
^κ ^η **Π**α ρα σχου Κυ υ ρι ε ^Δ
^{Π Κ} ^κ ^η
^Δ **Π**α ρα σχου Κυ υ ρι ε ^κ ^η
^{Π Κ Μ} ^π

Θεοτόκε Παρθένε.
 Ὡχος λῆ — Κε

Θε ο το ο κε ε ε Πα αρ θε ε ε
νε χαι αι αι αι ρε ε ε Κε χα ρι τω με
ε νη η η η Μαα ρι ι ι α ο Κυ υ υ υ
ρι ι ος με ε ταα σου ου ευ λο ο ο ο
γη η με ε ε ε νη Συ υ ε ε εν γυ
υ ναι αι αι ζι και ευ λο ο ο ο γη η
με ε ε ε νος ο καρ πο ο ο ος τη ης κοι
λι ι α ας σου ου ο ο ο ο ο τι Σω
τη η ρα α α ε ε τε ε ε κες τω
ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

Π
ων

κ
q

κ
q Π λου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει

να σαν κ
q οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον

γ'
q ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος

α γα θου

κ
q

Τὸ τέλος τοῦ τρίτου. Δ κ
q παν το ος α γα

Δ M K
θου ου ου ου ου

κ
q

Εἰς τὸν Σπῆχον.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὰς ἡδονὰς τοῦ γεώδους, μισήσας
σώματος, καθαρωτάτη γνῶμη, καὶ καρδίᾳ
Ἀνδρέα, Κυρίῳ ὠκειώθης, Πάτερ σοφέ, καὶ
θεόπνευστον ὄργανον, τοῦ Παρακλήτου ἐδείχθης
μέλος ἡμῖν, κελαδήσας τὸ σωτήριον.

Σπῆχος. Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται
δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσει
ἀγαλλιάσονται.

Τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, εὐρὼν ὑπόθεσιν,
μεγίστων ἐγκωμίων, μελιρρύτοις σου λόγοις,
ἀνύμνησας Ἀνδρέα τῶν ἱερῶν, Ἀποστόλων
Μαρτύρων τε, τοὺς μακαρίους συλλόγους μεθ'
ῶν ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε μνημόνευε.

Σπῆχος. Καυχῆσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ὁρθοδοξίας σὲ στήλην, Πάτερ,
γιγνώσκωμεν, εἰκόνα σωφροσύνης, καὶ
πραότητος τύπον, καὶ θεῖον ὕμνογράφον τὰς
τοῦ Χριστοῦ, ἐκκλησίας φαιδρύνοντα,
ἱερομύστα Ἀνδρέα· ὅθεν τὴν σήν, ἐορτάζομεν
πανήγυριν.

Δόξα. Ὡχος πλ. β΄

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονήν, Κρητῶν τὸ μέγα κλέος, τὴν βρύσιν τῶν ᾠσμάτων, ὕμνωδιῶν τὴν πηγὴν τὴν μελίρρυτον, συνελθόντες ὦ φιλέοργοι, ᾠσματικοῖς ἐγκωμίοις καταστέψωμεν λέγοντες· χαίροις, τῶν θεσπεσίων ὠδῶν κιθάρα λιγυρά, Ἀνδρέα Πατὴρ ἡμῶν· χαίροις, τὸ τερπνότατον ᾠκουςμα τῆς θείας Ἐκκλησίας, καὶ ἐντρύφημα ἡδιστον· χαίροις, ἡ ἐναρμόνιος λύρα, καὶ εὐρυθμος θεοτερπνῶν ᾠσμάτων. Ἀλλ' ὦ Πάτερ τρισόλβιε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τῶν ἐκ πόθου τιμώντων τὸ ἱερὸν σου μνημόσυνον.

ον τες ^π χαι ροις των θε σπε σι ων ω ω δων ^Δ
 κι θα ρα λι ι γυ υ ρα Αν δρε α Πα
 τη η η η η η η ρ η η η η μων ^π χαι αι
 αι αι αι αι ροι οις το τερ πνο τα τον α α
 κου ου ου σμα ^Δ της θει ει α α ας Ε
 ε εκ κλη η σι ι ας ^Δ και εν τρυ υ φη η η
 μα η η δι ι ι ι σ τον ^π χαι αι αι αι αι
 ροις ^κ η ε να ρ μο ο νι ι ι ο ος λυ ρα
^Δ και ευ ρυ θ μο ς θε ο τερ πνω ων α σμα
 α α α των ^π αλλ ω Πα α α α τερ ^κ τρι
 σο ο ο ολ βι ι ι ι ε ^Δ μη ελ λι πης

πρεσβευειν υπερ ημων προς Κυ υ υ ρι
 ι ι ι ον των εκ πο ο θου ου ου τι
 μων των το ι ε ρο ο ον σου ου ου μνη
 μο ο ο συ υ υ νο ο ο ον

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἦχος λ̣̂ Δι̇

Δ̣̂ ^Δ ^Μ ^Β ^Μ ^Δ
 και νυ υ υ ν και α α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ω νων α α μην
 Δ̣̂ ^Δ ³ ^Δ ^Δ
 Θε ο το κε συ ει η αμ πε λος η η
 α λη θι νη η βλα στη οα σα τον καρ
 πο ον της ζωης σε ε ι κε τευ ο με εν πρε
 σβευ ε Δε σποι να με τα του Ι ε ραρχου
 και πα αν των ων Α γι ων ε λε η θη ναι
 τας ψυ χας η μω ω ω ν

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος λϝ Γα

Ὁ ρ θ ο ξ ι α ς ο φω στη ρ Δ Εκ κλη
 σι α ς το στη ρι γ μα και δι ι δα σκα α λε
 Ι ε ρα ρ χ ω ν η κα λ λο ν η των θ ε ο
 λο γ ω ν υ πε ρ μα χ ο ς α προ ο σ μα χ η η το ς
 Αν δ ρ ε ε α σο φ ε Κ ρ η τ η ς το κα υ χ η μα κ η
 ρ υ ξ τ η η ς χ α ρ ι ι το ς ι κε τε υ ε δι α
 παν το ς σω θ η ν αι τ α ς ψ υ υ χ α ς η η μ ω ν

Ἄ Ὁ ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 Κα νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
 Θεοτοκίον. Ὁ δι η μας γεν νη θεις εκ
 Παρ θε νου και σταυ ρω σιν υ πο μει νας α
 γα θε ο θα να τω τον θα να τον σκυ λευ
 σας και ε ε γερ σιν δει ζας ως Θε ος μη πα
 ρι δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ζον
 την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε
 ζαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε σβευ

ουσαν υ περ η μων ^Δ και σω ω σον Σω τηρ
η μων λα ον απε γνω σμε ε νο ο ο ον

ΙΕΡΕΥΣ: **Κ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Κτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρος, δυνάμει τοῦ

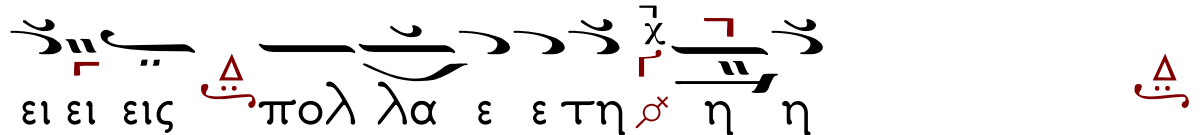
τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τὸν Εὐλογούντα.

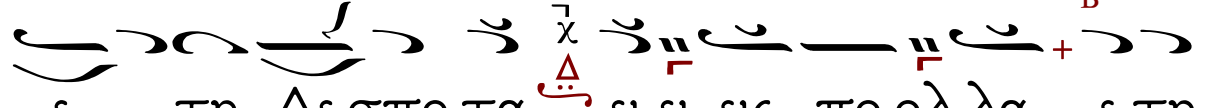

 Τὸν εὐ λο γου οὖ ουν τα και α γι ι

 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

 Τὸν Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε

 α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ

 λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα

 ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη

 Δε ε σπο τα α α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγένε μετὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.